

ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ว่าด้วย การลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน
พ.ศ. 2559

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18 (2) และมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. 2541 ประกอบกับข้อ 8 (2) และข้อ 46 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2559 คณะกรรมการบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในการประชุมครั้งที่ 206 เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2559 จึงเห็นสมควรกำหนดระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วย การลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน พ.ศ. 2559 ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วย การลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน พ.ศ. 2559”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วย การลงโทษภาคทัณฑ์ งดบำเหน็จความชอบ หรือตัดเงินเดือน พ.ศ. 2557

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
“พนักงานและลูกจ้าง”	หมายความว่า	พนักงานและลูกจ้างตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีว่าด้วยการบริหารงานบุคคล

ข้อ 5 เมื่อปรากฏว่าพนักงานและลูกจ้างผู้ใดกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันสมควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษด้วยก็ได้

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย ให้อธิการบดีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หากมีเหตุอันควรงดโทษ อธิการบดีจะงดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ทำทัณฑ์บนหรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

อนึ่ง พนักงานและลูกจ้างของหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยให้ใช้หลักเกณฑ์การลงโทษของหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยแยกต่างหากจากระเบียบนี้

ข้อ 6 อธิการบดีมีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ เป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับตั้งแต่วันออกคำสั่ง ตัดเงินเดือน ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละ 5 และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดเงินเดือน ครั้งหนึ่งได้ตั้งแต่ร้อยละ 2 แต่ไม่เกินร้อยละ 4

ข้อ 7 การสั่งลงโทษทางวินัยต้องให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยายาม โดยอคติ หรือ โทสะจริต หรือลงโทษผู้ไม่มีความผิด หากมีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำเหตุดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้
กรณีเป็นการกระทำผิดวินัยครั้งแรก หรือกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำ เหตุดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้
กรณีที่มีการกระทำผิดมากกว่าหนึ่งครั้ง ในการพิจารณาโทษครั้งหลังจะงดหรือลดโทษไม่ได้

ข้อ 8 การสั่งลงโทษวินัยไม่ร้ายแรง ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่เป็นการสั่งลงโทษ ผู้ถูกสั่งพักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อน

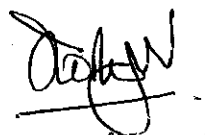
ข้อ 9 การสั่งลงโทษให้กระทำเป็นคำสั่ง ในคำสั่งให้ระบุว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใดตามมาตราใด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิ หลักเกณฑ์และวิธีการในการอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งลงโทษ และสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองตาม หลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ข้อ 10 เมื่อมีกรณีสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้อธิการบดีมีคำสั่งใหม่ และในคำสั่งดังกล่าวให้ สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม พร้อมทั้งระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ ลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ 11 ในกรณีที่หน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์การลงโทษให้นำระเบียบนี้ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 12 ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ในกรณีที่มีข้อขัดหรือแย้งให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2559

(ดร. ทองฉัตร หงศ์ลดารมภ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี